

Иначе, Устав Француске Пете Републике од 1958. год. предвиђа да је једна седница парламента у току недеље првенствено резервисана за питања чланова Парламента и одговоре владе. О посланичком питању се не отвара и не води расправа или претрес, већ само посланик који је поставио питање може да коментарише (у трајању од неколико минута) одговор владе или ресорног министра и да тражи допунска разјашњења. Као што се о посланичком питању не расправља, тако се о њему логично и не гласа јер је његов циљ да се добију одређена обавештења о раду владе која би послужила касније за изазивање њене политичке одговорности.

Са успостављањем парламентарног режима у Србији заживела је и ова установа посланичког питања која је, разумљиво, била непозната и неприменљива у пракси скупштинског система власти и одлучивања у време социјалистичке Југославије и њених република. Тако данас посланик Народне скупштине Републике Србије може поставити јасно формулисано посланичко питање Влади или надлежном министру у писаном или усменом (у не дужем трајању од три минута) облику и на њега ови одговарају одмах усмено – када се ради о усмено постављеном питању (осим ако је за давање одговора потребна одређена припрема, што се одмах образлаже) или писано – достављањем писаног одговора народним посланицима у року од осам дана од дана када је постављено а изузетно се тај рок може продужити и до 30 дана ако припрема одговора на посланичко питање то захтева. По добијању одговора на постављено питање, народни посланик који је поставио питање може у трајању од највише пет минута да коментарише одговор на своје питање или да постави допунско питање да би и по добијеном одговору на њега могао опет у трајању од пет минута да се изјасни.

Интерпелација је друго средство којим парламент располаже у повременој контроли рада владе и то је квалификовано посланичко питање, упућено влади у целини или неком њеном члану, чији је циљ да се изазове расправа или претрес о раду владе. Док се код посланичког питања тражи информација, код интерпелације се иде на претресање и оцењивање политике владе; посланичко питање је дијалог између посланика и члана владе ради добијања одређених информација о раду владе, док се интерпелацијом напада политика владе као погрешна и штетна и после ње се највероватније иде на гласање о поверењу влади са предвидљивим исходом. Дакле, циљ интерпелације није добијање информације, обавештења о раду владе, него управо дискусија и расправа која може да доведе до покретања политичке одговорности